

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 61/2013
11.07.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Zorana Tatalovića, Radmile Dragičević-Dičić, Maje Kovačević-Tomić i Predraga Gligorijevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Tatjanom Milenković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog N.P., zbog krivičnih dela ubistva iz člana 47 stav 1. KZ RS, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br.340/13 od 31.05.2013.godine, podignutom protiv pravosnažnog rešenja Višeg suda u Beogradu K 11293/10-Kv br. 4674/12 od 22.11.2012.godine, u sednici veća održanoj dana 11.07.2013.godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 340/13 od 31.05.2013.godine, kao osnovan, pa se PREINAČUJE pravosnažno rešenje Višeg suda u Beogradu K br. 11293/10-Kv br. 4674/12 od 22.11.2012.godine, tako što se N.P., osuđen pravosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina,

OSLOBAĐA OD IZVRŠENJA 25% PRETHODNO UTVRĐENIH POJEDINAČNIH KAZNI ZATVORA,

po pravosnažnim presudama Okružnog suda u Beogradu K br. 335/06 od 10.04.2007.godine, u trajanju od 5 (pet) godina, i Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine u trajanju od 3 (tri) godine i 3 (tri) meseca,

pa se UTVRĐUJE da je osuđeni N.P. oslobođen od izvršenja dela jedinstvene kazne zatvora po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine u trajanju od 8 (osam) godina i 3 (tri) meseca, i ODREĐUJE, da se prema osuđenom ima izvršiti ostatak jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 9 (devet) meseci, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju jedinstvene kazne zatvora, počev od 04.05.2004.godine, pa na dalje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Višeg suda u Beogradu K br.11293/10- Kv br.4674/12 od 22.11.2012.godine, osuđeni N.P., koji se nalazi na izdržavanju jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 15 godina po presudi Okružnog suda u Beogradu K br.1922/06 od 30.12.2008.godine, oslobođen je od izvršenja 25% kazne zatvora, tako što je utvrđeno da se osuđeni oslobađa od izvršenja dela jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 3 godine i 9 meseci.

Istim rešenjem je određeno da se prema osuđenom N.P. ima izvršiti ostatak kazne zatvora po navedenoj pravosnažnoj presudi, u trajanju od 11 godina i 3 meseca, a da se osuđenom u ostatak kazne uračunava vreme provedeno na izdržavanju dela kazne koju izdržava od 04.05.2004.godine, pa nadalje.

Protiv rešenja Višeg suda u Beogradu K br.11293/10 -Kv br.4674/12 od 22.11.2012.godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 340/13 od 31.05.2013.godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana

369. tačka 4. ZKP u vezi sa odredbom člana 3. u vezi sa članom 1. stav 1. Zakona o amnestiji, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži, a pobijano rešenje preinači, tako što će osuđenog N.P. osloboditi od izvršenja jedinstvene kazne na koju je osuđen presudom Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine, za procenat oslobođenja u skladu sa odredbama člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 422. stav 3. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanim rešenjem, pa je po oceni navoda o zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je pravosnažnim rešenjem Višeg suda u Beogradu K br. 11293/10-Kv br. 4674/12 od 22.11.2012.godine učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi odredbe člana 3. u vezi člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Iz spisa predmeta proizilazi da je presudom Okružnog suda u Beogradu K br. 335/06 od 10.04.2007.godine okrivljeni N.P. oglašen krivim zbog izvršenja dva krivična dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, za koja su mu prethodno utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 10 godina, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 13 godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 04.05.2004.godine pa nadalje.

Nadalje proizilazi, da je presudom Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine okrivljeni N.P. oglašen krivim zbog izvršenja jednog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, za koje mu je prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 13 godina, pa je, uzimajući mu kao utvrđenu jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 13 godina po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Beogradu K br. 335/06 od 10.04.2007.godine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 04.05.2004.godine pa nadalje.

Osuđeni N.P. nalazi se na izdržavanju kazne po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Beogradu K br. 1922/06 od 30.12.2008.godine.

Odredbom člana 3. Zakona o amnestiji, propisano je da se pravosnažno osuđena lica, kojima je izrečena jedinstvena kazna zatvora, oslobađaju od izvršenja jedinstvene kazne za procenat oslobođenja od izvršenja kazne propisan ovim zakonom, prethodno utvrđene pojedinačne kazne za krivična dela obuhvaćena ovom amnestijom.

Pobijanim rešenjem Višeg suda u Beogradu osuđeni N.P. oslobođen je od izvršenja 25% jedinstvene kazne katvora u trajanju od 15 godina po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Beogradu K br.1922/06 od 30.12.2008.godine, što čini ukupno umanjeње kazne za 3 godine i 9 meseci.

Ovakvom odlukom, Viši sud u Beogradu je postupio protivno odredbi člana 3. Zakona o amnestiji, koja određuje da se jedinstvena kazna umanjuje za procenat oslobođenja od izvršenja prethodno utvrđene pojedinačne kazne za krivična dela koja su obuhvaćena amnestijom. Time je Viši sud u Beogradu učinio povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP na štetu osuđenog, na koju se osnovano ukazuje u zahtevu za zaštitu zakonitosti.

Utvrdivši da je zahtev osnovan, Vrhovni kasacioni sud je preinačio pravosnažnu odluku, tako što je primenjujući odredbu člana 3. Zakona o amnestiji, najpre utvrdio procenat oslobođenja od izvršenja kazne prethodno utvrđenih pojedinačnih kazni, koje su ušle u sastav jedinstvene kazne koja je predmet odlučivanja po Zakonu o amnestiji.

Jedinstvena kazna na koju je osuđen N.P., u trajanju od 15 godina, po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Beogradu K br.1922/06 od 30.12.2008. godine, sastoji se od pojedinačne kazne u trajanju od 13 godina za krivično delo ubistva iz člana 47. stav 1 KZ RS za koje je tom presudom oglašen krivim, i jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 13 godina, koja je uzeta kao utvrđena, a koja se sastoji od dve pojedinačno utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 10 godina za dva krivična dela ubistva iz čl. 47. stav 1. KZ RS, po pravosnažnoj presudi Okružnog

suda u Beogradu K br. 335/06 od 10.04.2007.godine.

Imajući u vidu da je jedan od kriterijuma za određivanje procentualne vrednosti oslobođenja od kazne po Zakonu o amnestiji i krivično delo, Vrhovni kasacioni sud je za svaku pojedinačnu kaznu prethodno odredio procenat oslobođenja i utvrdio deo kazne, od čijeg je izvršenja osuđeni oslobođen.

Tako je utvrđeno, da se prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 13 godina, zbog izvršenja krivičnog dela ubistva iz čl. 47. stav 1. KZ RS, za koje je okrivljeni N.P. oglašen krivim pravosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu K br.1922/06 od 30.12.2008.godine, umanjena za 25%, ima umanjiti za 3 godine i 3 meseca, kao i da se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 13 godina izrečena pravosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu K br.335/06 od 10.04.2007.godine, a koja je uzeta kao utvrđena, umanjena za 25%, dve prethodno utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 10 godina, ima umanjiti za 5 godina.

Nadalje, kada se jedinstvena kazna zatvora po presudi Okružnog suda u Beogradu K br.1922/06 od 30.12.2008.godine umanji za vreme oslobođenja od izvršenja pojedinačnih kazni, utvrđeno je, da je deo kazne od koga je osuđeni N.P. oslobođen, ukupno 8 godina i 3 meseca, a da je ostatak kazne koji se ima izvršiti 6 godina i 9 meseci, u koju kaznu se osuđenom uračunava vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju dela kazne počev od 04.05.2004.godine pa nadalje.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, uvažavajući navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca kojima se ističe povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi čl. 3. i čl 1. stav 1. Zakona o amnestiji, preinačio rešenje Višeg suda u Beogradu K br.11293/10-Kv br. 4674/12 od 22.11.2012. godine, tako što je utvrdio deo kazne za koji se osuđeni ima osloboditi i odredio da se prema osuđenom N.P. ima izvršiti ostatak kazne u trajanju od 6 godina i 9 meseci, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju jedinstvene kazne počev od 04.05.2004. pa nadalje.

Iz iznetih razloga na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ br. 116/08) i člana 24. stav 7. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća - sudija

Tatjana Milenković, s.r.

Dragiša Đorđević, s.r.